

بررسی شدت تنیدگی آورهای فیزیولوژیکی مرتبط با درمان در بیماران همودیالیزی مراجعه کننده به مرکز آموزشی درمانی بوعلی شهر اردبیل در سال ۱۳۸۹

فاطمه ابراهیمی بلبل^۱، شبنم آهنگر داوودی^۲، نسرين صمدی^۲، مهری سید جوادى^۲

مقدمه: دیالیز به عنوان راه حلی در درمان بیماران نارسایی مزمن کلیه، فرآیندی استرس زا است و مشکلات روانشناختی واجتماعی متعددی را که ناشی از خود بیماری و نیز درمان طولانی مدت آن می باشد در پی دارد. این پژوهش با هدف تعیین عوامل تنش زای فیزیولوژیکی در بیماران تحت همودیالیز انجام شده است. روش کار: این پژوهش یک مطالعه توصیفی می باشد. نمونه مورد مطالعه شامل ۵۰ بیمار تحت درمان با همودیالیز می باشد، که از روش نمونه گیری مبتنی بر هدف انتخاب شدند. به منظور جمع آوری داده ها از جهت بررسی میزان شیوع و شدت تنیدگی آورهای فیزیولوژیکی از پرسشنامه HSS استفاده شده است که فراوانی و شدت عوامل استرس زای مربوط به درمان (فیزیولوژیکی) را توسط ۷ عبارت سنجیده شده است اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS16 و با دو روش آمار توصیفی و تحلیلی و جداول توزیع فراوانی و آزمونهای آماری ANOVAS، مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: نمونه های مورد مطالعه در محدوده سنی (۱۸-۵۹) سال قرار داشتند. نتایج نشان داد که میانگین و انحراف معیار نمرات تنیدگی آورهای فیزیکی ($M=1.97, SD=.46$) بوده است. همچنین نتایج نشان داد که بیشترین عامل تنش زای فیزیولوژیکی مربوط به کرامپ عضلانی و خستگی بود و بین میانگین عوامل تنش زای فیزیولوژیکی و جنس تفاوت معنی داری وجود دارد ($P=0.003$ و $f=9.951$).

نتیجه گیری: در بیماران همودیالیزی از بین عوامل تنش زای فیزیولوژیکی عامل خستگی شیوع بیشتری از بقیه عوامل تنش زای فیزیکی دارند. با توجه به اهمیت روش های مقابله ای می توان با شناسایی مهارت های مقابله ای مفید و کارساز و آرایه آنها از طریق برنامه های آموزشی و درمانی فرآیند سازگاری بیماران دیالیزی و درگیری با تنیدگی آورهای مختلف را تسهیل نمود.

کلید واژه ها: همودیالیز، تنیدگی آور فیزیکی

۱-کارشناس ارشد روان پرستاری،

۲-کارشناس ارشد پرستاری (داخلی و جراحی)